

# Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

leden 2025 / ročník XXXV



**OTEC NUNCIUS  
v českobudějovické  
katedrále**

**O historii  
„Svaté brány“**

**Svatý rok  
v naší diecézi**



# 33. SALESIÁNSKÝ PLES

## STEP BY STEP

15. ÚNORA 2025 | 19:30  
KD VLTAVA

PRODEJ VSTUPENEK BUDE ZAHÁJEN 12. LEDNA 2025



## Obsah

Editorial	3
Apoštolský nuncius sloužil mši svatou v českobudějovické katedrále	4
Rozsvícení vánočního stromku v prachatickém hospici	5
Svatý rok 2025 v českobudějovické diecézi	6
Doprovázení dětí v jubilejním roce 2025 jako poutníky naděje	7
Poznámka pod čarou ke Svaté bráně...	8
Benefiční vánoční jarmark v Prachaticích	9
Marta a Marie musí být spolu	10
Diecézní centrum pro mládež a Ktiš pro mladé: akce v roce 2025	11
Personalia	11
Slovo života pro děti	12
Slavnost výročí posvěcení katedrály sv. Mikuláše v Č. Budějovicích	14
„Na začátku bylo přání přečíst si Bibli v originále“	16
Informace z Charit	18
Sloučení některých Charit naší diecéze	18
Projekt „Dobrovolník je v každém z nás“	19
Farnost je vyslána ke službě bližním	19
V celé diecézi se konala vikariátní setkání mládeže	20
VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...	21
Mše svatá za zemřelé policisty	22
Ženy v Pelhřimově chválily Boha, sdílely se, ale i otevřely charitativní bazar	23
Salesiánské středisko mládeže v Českých Budějovicích	24

### Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

**Kontakt:** Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,  
e-mail: setkani@bcb.cz

**Redakční rada:** JUDr. Jan Kotous – předseda,  
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

**Šéfredaktor:** Ing. Petr Samec, Dr.

**Grafika a sazba:** Zuzana Prokopová

**Tisk:** MPRINT s.r.o., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

**ISSN 1212-8074**

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů  
a nezodpovídá za obsah inzerce.**

**Uzávěrka příštího čísla je 15. 1. 2025**

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 30 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Jeho Excelence Mons. Jude Thaddeus Okolo, apoštolský nuncius v České republice, celebroid slavnostní mši svatou při svátku sv. Mikuláše v českobudějovické katedrále. Více v článku na straně 4; Foto: Mirka Dolanská / Člověk a víra



Foto: Karel Lojka

Slavnostní bohoslužbě o svátku sv. Mikuláše předsedal v českobudějovické katedrále arcibiskup J. Ex. Mons. Jude Thaddeus Okolo, apoštolský nuncius v ČR. Více v článku na straně 4.

## Editorial



Vážení a milí čtenáři časopisu Setkání dovoluji si vás pozdravit na začátku Jubilejního roku, svatého roku dvou tisíc dvaceti pěti let od narození Spasitele. Přeji vám a vyprošuji, abyste tento rok prožili v lásce Boží, obklopeni jeho otcovskou péčí, ve zdraví, pokoji a radosti.

Nadcházející Svatý rok přináší mnoho nových podnětů do života našich křesťanských společenství, které mohou pomoci k oživení a prohloubení naší křesťanské víry. Tato požehnaná doba nám poskytne hojnost příležitostí i pro náš duchovní růst, pro návrat – a ten potřebujeme všichni – k prvotní lásce a k prohloubení našeho vztahu k Pánu i k těm, kteří nám jsou nám nablízku. Využijme k tomu všech duchovních nástrojů, které dostáváme v tomto nadcházejícím jubilejním roce k dispozici.

Určil jsem několik duchovních míst v diecézi, kam je možné putovat jako „poutníci naděje“, což je mimochodem i motto letošního jubilejního roku. Papež František to vysvětluje těmito slovy: „Musíme udržovat hořící pochodně naděje, která nám byla dána, a udělat vše pro to, aby každý znovu získal sílu a jistotu hledět do budoucnosti s otevřenou myslí, důvěřivým srdcem a prozíravě. Nadcházející jubileum bude velmi nápomocné při znovu vytváření atmosféry naděje a důvěry jako znamení obnoveného znovuzrození, jehož naléhavost všichni cítíme.“

Drazí bratři a sestry, každý z nás je na své vlastní pouti, která je jedinečná a neopakovatelná. Zároveň však kráčíme jako společenství, jako členové jedné velké rodiny, která se navzájem podporuje v tom, abychom jednou dosáhli cíle naší pouti, jímž je Boží království. Vykročme s důvěrou a nadějí vstříc těm milostem, které pro nás Pán připravil. Pán jistě hojně odmění všechny oběti a námahy, které vás bude slavení svatého roku stát.

Ze srdce vám všem žehnám.

✠ Vlastimil, biskup českobudějovický

## Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky pošlete na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

# Apoštolský nuncius sloužil mši svatou v českobudějovické katedrále

**Svátek sv. Mikuláše v českobudějovické katedrále se letos konal v mimořádně slavnostním duchu. Událost významnou pro celou českobudějovickou diecézi poctila svou přítomností Jeho Excelence Mons. Jude Thaddeus Okolo, apoštolský nuncius v České republice.**



V katedrálním chrámu se v pátek 6. prosince 2024 již v 16:15 shromáždili členové Katedrální kapituly u svatého Mikuláše, aby se společně pomodlili při nešporech.

Při následující mši svaté od 17:00 byla katedrála zaplněna do posledního místa. Slavnostní bohoslužbě předsedal arcibiskup J. Ex. Mons. Jude Okolo, který od 1. května 2022 vykonává službu apoštolského nuncia v České republice. Pan nuncius v úvodu nejprve poděkoval pozvání českobudějovického biskupa na svátek patrona do českobudějovické katedrály.

V obsáhlé homilii pronesl apoštolský nuncius velmi dobrou češtinou mimo jiné: „Podle slov Ježíše by měl být každý kněz dobrým pastýřem, který zná a miluje své ovce. Kristovo vroucí pozvání znát ovce, milovat ovce, dávat jim potravu a starat se o ně, je pozváním stále platným...“

V desáté kapitole Janova textu Ježíš říká: „Já jsem dobrý pastýř. Zná své ovce a moje ovce znají mě. Jako mě zná Otec a já znám otce.“ Pozvání, o němž Ježíš mluví, je hluboké a má různé aspekty a důsledky. Není to pozvání povrchní, není sentimentální, je to vzájemné důvěrné poznání. Ježíš zná své ovce a ony znají Jeho...

*Toto pozvání přesahuje pouhé intelektuální znalosti a dotýká se samotné podstaty lidské duše...*

*Ježíš zná své ovečky a jejich lidskou podstatu: v jejich zkušenostech, nemocech, utrpeních, slabostech a ve všem ostatním...*

*Na kontemplativní úrovni Ježíš zná své ovce s nejvyšší možnou pozorností a ohledem na jejich dobro. Toto poznání není pouze intelektuální, ale zapojuje srdce a duši do neustálého úsilí lásky a modlitby za dobro jeho ovcí...*

*Drazí bratři a sestry, budme vděční Ježíši, dobrému pastýři za dar všech, kteří se o nás v církvi starají, za dar biskupů, kněží a jáhnů, řeholníků a všech těch, kteří nás provázejí na naší cestě, těch, kdo v různých oblastech nesou odpovědnost, pracovníkům charity a dalších struktur a organizací. Kéž je tento svátek pro nás všechny novou příležitostí pro zakušení Božího požehnání. A přeji Vám požehnání Boží ve jménu Otce, i Syna, i Ducha Svatého. Amen.“*

Pan nuncius v závěru slavnosti vyjádřil i svůj srdečný a blízký vztah k českobudějovické diecézi, kterou poprvé navštívil již v 90. letech 20. století:



Foto: Petr Samec

*„Drahý příteli Mons. Vlastimile, chci ti říci jednu věc. Jsi šťastný. Chci to říci proto, že zde byla první diecéze, kterou jsem poznal v 90. letech, když jsem poprvé přijel do České republiky. Tady jsem mohl poznat některé rodiny a některé duchovní domy...*

*Tady bylo místo, kam jsem poprvé vyjel a tady jsem poprvé mohl mluvit česky. Tady jsem udělal takový slib s touhou se opravdu naučit mluvit česky. Když jsem poprvé přijel do této země a poslouchal jsem češtinu, tak jsem si říkal a myslel jsem si, že je to opravdu něco absolutně nemyšlitelného, ale potom tady v tomto kostele jsem opravdu říkal Pánu, že je toto moje práce, moje mise a že ho prosím, abych se mohl naučit česky. A také chci poděkovat Tobě i všem tvým spolupracovníkům. Když se vstoupí do nějakého kostela, tak se někdy učiní nějaký slib nebo nějaká prosba. A já jsem prosil v tomto kostele, abych se mohl naučit česky, a tak mohu říci, že DĚKUJI!*

*Chtěl bych poděkovat také všem zodpovědným za charitu, kteří jsou zde přítomni. Dnes jsme měli setkání s vámi a chtěl bych vám říci jednu věc: Vy znáte vaše ovce a vaše ovce znají vás. A ony budou požehnáním pro vás a pro vaše rodiny pro dobro, které vy konáte pro církev.*

*Děkuji a ať Pán žehná Vás a Vaše pastýře.“*

Petr Samec

# ROZSVÍCENÍ vánočního stromku v prachatickém hospici

Děkujeme za podporu při akci „**Rozsvícení vánočního stromčku**“ v areálu prachatického Hospice sv. Jana N. Neumannna. Atmosféra byla krásná, veselá, příjemná. Děkujeme i všem dobrovolníkům, kteří nám pomohli a také těm, kteří nás podpořili dary – benefičním dortem od MIRONELLA CAKES a Café Mráz nebo pivem z Pivovaru U Fleků. A také děkujeme Daniele Škaroupkové z Cafe Madona, která nás opět podpořila prodejem dortíků v kavárně a darem v částce 8 000,- Kč.

Robert Huneš



Foto: archiv Hospice sv. Jana N. Neumannna



Foto: archiv Hospice sv. Jana N. Neumannna

# SVATÝ ROK 2025

## v českobudějovické diecézi



Svatý rok zahájil v naší diecézi Mons. Vlastimil Kročil slavnostní mší svatou 29. prosince 2024 v českobudějovické katedrále.

Po konzultaci s vikáři a s kněžskou radou stanovil otec biskup Vlastimil na území českobudějovické diecéze následující místa pro získání plnomocných odpustků během Svatého roku 2025:

- katedrála svatého Mikuláše **v Českých Budějovicích**
- děkanský kostel sv. Jakuba **v Prachaticích**
- děkanský kostel sv. Václava **v Sušici**
- bazilika Navštívení Panny Marie **v Milevsku**
- poutní kostel Nejsvětější Trojice **na Křemešníku**
- poutní kostel Jména Panny Marie **na Lomci**
- poutní kostel Panny Marie Těšitelky **na Dobré Vodě u Nových Hradů**
- poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie **v Kájově**

#### Odpustky lze získat za obvyklých podmínek buď:

- **poutí** na některé z těchto míst spojenou s účastí na mši svaté, liturgii hodin, bohoslužbě slova nebo některé pobožnosti (např. křížové cestě, růženci)

#### NEBO

- **zbožnou návštěvou** některého z těchto míst stráve-

nou v modlitbě a rozjímání zakončenou modlitbou Otčenáš, vyznáním víry a některou modlitbou k Panně Marii.

Mezi obvyklé podmínky patří nemít zalíbení v žádném (ani lehkém) hříchu, vykonat v blízké době svátost smíření, přijmout svaté přijímání, pomodlit se na úmysly Svatého otce. Místa stanovená diecézním biskupem doplňují místa pro získání odpustků v Římě a ve Svaté zemi, stanovená **dekretem Apoštolské penitenciáře** v souladu s bulou „*Spes non confundit*“, kterou byl Svatý rok vyhlášen.

Svatý rok 2025 zahájil papež František v Římě v úterý 24. prosince 2024. Ve všech diecézích po celém světě byl Svatý rok zahájen v neděli 29. prosince 2024. V naší českobudějovické diecézi to bylo v katedrále svatého Mikuláše v Českých Budějovicích 29. prosince při mši svaté od 17:00.

V diecézích bude Svatý rok zakončen 28. prosince 2025 na svátek Svaté Rodiny. Svatý otec zakončí Svatý rok pro celou církev 6. ledna 2026 v Římě.

– red –

# DOPROVÁZENÍ DĚTÍ V JUBILEJNÍM ROCE 2025 jako poutníky naděje



**„Jsme poutníci na této zemi, víra je naše pouť.“**

Abychom neochabovali ve víře a dobře se nám putovalo ve Svatém roce, budou nás doprovázet a pomáhat nám někteří dětští svatí. Také budeme putovat na některá česká poutní místa spojená s plnomocnými odpustky.

## POUTĚ PRO DĚTI

- 29. březen – Praha (bazilika Nanebevzetí Panny Marie/Loreta)
- 24. květen – Sušice (kostel sv. Václava)
- 30. srpen – Žďár nad Sázavou (bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše/Zelená hora)
- 18. říjen – Milevsko (bazilika Navštívení Panny Marie)

**Pracovní listy pro děti – budou postupně zveřejněny na webu [prolidi.online](http://prolidi.online) v záložce „Jubilejní rok“**

- leden – **Putování tří mudrců** (slavnost Zjevení Páně) | připomínka 6. ledna
- únor – **svatá Hyacinta** | připomínka 20. února
- březen – **svatý Dominik Savio** | připomínka 9. března
- duben – **svatý František Marto** | připomínka 4. dubna
- květen – **blahoslavená Imelda** | připomínka 12. května
- červen – **svatý Vít** | nezávazná památka 15. června
- červenec – **svatá Marie Goretti** | nezávazná památka 6. července
- srpen – **svatá Filoména** | připomínka 11. srpna
- září – **svatý Tarzicius** | připomínka 15. srpna
- říjen – **blahoslavený Carlo Acutis** | připomínka 12. října | svatořečen bude 27. dubna 2025
- listopad – **blahoslavený Adilio Daronch** | blahořečen 21. října // slavnost Všech svatých | 1. listopadu
- prosinec – **Putování se svatou rodinou** (12letý Ježíš) | Svátek Svaté rodiny 28. 12.

## Rok 2025 bude „jubilejní“! Co to znamená?

Takovýto „jubilejní“ svatý rok se zpravidla slaví jednou za dva-cet pět let, aby měl úplně každý možnost ho prožít. Svatý rok vyhláší papež a je odvozen od latinského slova *jubileo* – radovat se.

V jubilejním roce se pro každého z nás nově otevírá Boží náruč plná milostí a odpuštění. Máme také možnost najít novou, lepší cestu k Bohu a k druhým lidem; v rodině, mezi spolužáky, sourozenci, k sousedům, ve svých domovech, v práci, zkrátka všude tam, kde se nacházíme a vykročit k cíli, kterým je Ježíš Kristus.

Součástí každého jubilea je Svatá brána, která se nachází v bazilice sv. Petra a v dalších římských bazilikách. Svatá brána symbolizuje Krista a jeho milosrdenství. Ježíš sám o sobě říká: „*Já jsem dveře, kdo vejde skrze mne, bude spasen.*“ (Jan 9,10)

Zahájení Jubilejního roku v naší diecézi se konalo na svátek Svaté rodiny 29. prosince 2024 v katedrále sv. Mikuláše. „*Ať je putování do katedrály známkou cesty naděje, která když je osvětlena Božím slovem, spojuje věřící,*“ píše papež František v bule „*Naděje neklame – Spes non confundit*“, kterou vyhlásil milostivý rok 2025.

Ludmila Veselá

Duch Hospodinův jest nade mnou;  
proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst.  
L 4,18a

CHARISMATICKÁ OBNOVA V ČESKOBUDĚJOVICKÉ OBLASTI

## OBLASTNÍ SETKÁNÍ CHO

SETKÁNÍ, NA KTERÉM DÁME  
PROSTOR DUCHU SVATĚMU,  
ABY SE NOVĚ PROJEVIL  
V NAŠICH ŽIVOTECH.  
MÍSTO MODLITBY,  
SPOLEČENSTVÍ A SDÍLENÍ

**SOBOTA 22.2.2025 PELHŘIMOV**

**BUDOVA OBCHODNÍ AKADEMIE,  
JIRSÍKOVA 875, PELHŘIMOV**

**9:00 – 17:00**

- MODLITBA CHVAL
- MŠE SVATÁ
- PŘEDNÁŠKY
- MODLITBA ZA VYLÍTÍ DUCHA SVATÉHO
- PROGRAM PRO DĚTI

Registrace: [www.oblastko.cz](http://www.oblastko.cz)

Registrujte se co nejdříve. kapacita omezena  
V případě dotazu: [charo.cb7@gmail.com](mailto:charo.cb7@gmail.com)

# Poznámka pod čarou ke SVATÉ BRÁNĚ...



**Večer 24. prosince 2024 otevřel papež František (Jorge Mario Bergoglio, \*1936, papežem od 2013) řádný Jubilejní rok 2025, když otevřel „Svatou bránu“ ve vatikánské bazilice sv. Petra.**

První Jubilejní rok se konal v roce 1300 v Římě za papeže Bonifáce VIII. (Benedetto Caetani, 1235–1303, papežem od 1294), aby oslavil výročí narození Ježíše Krista. I když se jednalo o slavení christologického charakteru, bylo spojeno se získáním plnomocných odpustků, zpočátku po návštěvě dvou římských bazilik (sv. Petra ve Vatikánu a sv. Pavla za hradbami), což bylo později rozšířeno i na další dvě papežské baziliky.

V té době byla Svatá země obsazena muslimy, což znemožňovalo putování na svatá místa. Papežové středověku chtěli posílit svou autoritu mimo jiné i vyhlášením ojedinelé duchovní záležitosti, která se zprvu měla konat každých 100 let. Již za papeže Klementa VI. (Pierre de Rosieres, 1291–1352, papežem od 1342, kromě jiného též učitel našeho Otce vlasti Karla IV.) se perioda Jubilea zkrátila na 50 let. Klement VI. tak vyhlásil Jubilejní rok už v roce 1350. Papež Pavel II. (Pietro Barbo, 1417–1471, papežem od 1464) nakonec v roce 1470 určil, aby byl Jubilejní rok každých 25 let.

Všichni máme podvědomě Jubilejní rok spojený s otevřením a zavřením „Svaté brány“, přes kterou během Jubilejního roku procházejí poutníci. Dějiny obřadu spjatého se „Svatou bránou“ nás vedou do staré baziliky sv. Petra. Tu zbudoval císař Konstantin I. Veliký (?272–337) nedlouho poté, kdy Milánským ediktem v roce 313 zrovnoprávnil křesťanské náboženství s ostatními náboženstvími na území Římského impéria.

Do Konstantinovy baziliky vedlo pět dveří: troje vedly do hlavní lodi, ostatní do bočních lodí. Troje hlavní dveře se jmenovaly stříbrná, římská a ravenenská (brána). Dveře, kterým se běžně říkalo „svaté dveře“ – byly malé dodatečně proražené dveře, které se při pohledu od hlavního oltáře nacházely na konci levé strany průčelí, tedy na pravé straně průčelí pro ty, kdo vcházelí dovnitř baziliky. Tyto malé dveře byly organicky spojeny se severní lodí, jejíž velká část se jmenovala *Oratorium sanctae Mariae ad Praesepe*, neboť zde byl oltář *Theotokos* – Bohorodičky, připomínající narození Krista. Oltář byl vybudován papežem Janem VII. (650–707, papežem od 705) v roce 707. V této lodi byl také prastarý oltář, ve kterém byla uchováována *Veraikon* (Veronika, dosl. „pravý obraz/ikona“) – rouška, kterým zbožná žena utřela na křížové cestě Kristovu tvář, a on na něm zanechal její otisk – obraz „Svaté tváře“. *Veraikon* se v bazilice objevil na konci 10. stol. a jeho kult u sv. Petra zesílil ve 12. stol. Uprostřed kaple se nacházel ciboriový oltář z 12. stol. s vyvýšeným úložištěm na šesti sloupech, ve spodní části upravený v renesanci, který sloužil k uložení této cenné relikvie. Zvláštní charakter vyvýšeného úložiště pro relikvii Kristovy tváře byl vhodnou architektonickou reakcí na obrovskou religiozitu poutníků. Od té doby rouška Veroniky soupeřila s hrobem sv. Petra o primát úcty v bazilice sv. Petra. A právě tato část severní lodi baziliky, která ve své tisícileté historii nashromáždila mimořádnou duchovní hodnotu a kulturní paměť, byla nakonec



Papež František otevřel „Svatou bránu“ 24. prosince 2024.

vybrána jako místo pro inauguraci Jubilejního roku a otevření „Svaté brány“.

Od poloviny 15. stol. papežské buly ohlašující Jubilejní rok potvrzují christologický základ odpuštění, spojený s touto událostí. Proto mělo umístění „Svaté brány“ na úrovni ciboriového oltáře „Kristovy tváře“ svůj specifický význam. Proto byly mezi sloupy s motivy vinné révy a na místě oltáře *Theotokos* v 15. stol. proraženy „Dveře jubilea“.

Bohužel, přesná chronologie tohoto posledního architektonického zásahu do staré baziliky sv. Petra na Vatikánu nebyla nikdy stanovena a s jistotou potvrzena. Již ve své době si Giacomo Grimaldi (1568–1623) stěžoval, že v archivech nenašel žádný dokument, který by tuto iniciativu připisoval papežům, které považoval za nejpravděpodobnější: Mikuláš V. (Tommaso Parentucelli, 1397–1455, papežem od 1447) a Sixtovi IV. (Francesco della Rovere, 1414–1484, papežem od 1471). Jedno sugestivní vodítko však naznačuje, že za tuto iniciativu je zodpovědný Sixtus IV. Tento papež pocházející z františkánského řádu se vyznačoval zvláštní oddaností Panně Marii. Proto je možné, že Sixtus IV. v předvečer Jubilejního roku 1475 nařídil odstranit mariánský oltář z oratoře papeže Jana VII., aby se uvolnilo místo pro „Svatou bránu“ a relikvii přemístil, aby ji mohl použít na oltář vlastní náhrobní kaple.

„Dveře jubilea“ v sobě obsahovaly počátky a naplnění tajemství spásy, připomínaly narození a utrpení Krista, a proto je lidé nazývali *Porta Santa* – „Svatá brána“. Právě proto byla „Svatá brána“ zahrnuta do otevíracích obřadů Jubilejního roku a její otevření nabylo postupem času tak velkého významu. Byly to dveře, které vedly k vidění „Svaté tváře“. Byly původně malé a vstoupit do nich vyžadovalo akt pokory. Podobaly se úzké bráně vedoucí ke spáse. Můžeme zde dodat, že podobně malými dvířky se vcházel do baziliky v Betlémě. „Svatá brá-



na“ dostala své jméno a význam, protože vedla na místa posvátná poutníkům, do oratoře Jeslíček a k oltáři, na němž byl obraz „Svaté tváře“ v bazilice sv. Petra. Unavený poutník prošel prahem „Svaté brány“ ve sv. Petru, aby se duchovně podílel na tajemství zrození, utrpení, smrti a vzkříšení. Pokračoval v chůzi, zvedl oči a setkal se s Kristem na trůnu v mozaice hlavní apsidy baziliky. Právě tato malá a nenápadná brána byla posledním prahem před ponořením se do svatosti. Když toto všechno víme, lépe chápeme spojení, které existovalo v lidovém pojetí mezi dveřmi a Jubileem. Jsou otevřeným průchodem, odkud proudí vlna Božího milosrdenství, „jubilejní odpuštění“. Otevřená „Svatá brána“ umožňuje podílet se na milosrdenství, které přináší Jubilejní rok.

Dříve než došlo k ustanovení liturgického obřadu otevření a uzamčení „Svaté brány“ v roce 1500, máme zprávy, které nejasně vypovídají o jejím otevření. V kronice města Viterba, kterou sepsal Niccola della Tuccia (1400–1472), se lze dočíst, že papež Martin V. (Oddone Colonna, 1369–1431, papežem od 1417) údajně otevřel bránu v Lateránské bazilice v Jubilejním roce 1423, který vyhlásil. A v *Reliquiae Rhomanae Urbis atque Indulgentiae* z roku 1483, byla v popisu Lateránu nalezena následující pasáž: „*Jsou tam jisté dveře, kterým se říká zlaté dveře a otevírá se tam teprve v jubilejním roce, jímž jsou kajícníkovi odpuštěny všechny hříchy, to znamená každý trest a vina*“. Ke „Svaté bráně“ se vážou legendy, které také mohly do jisté míry ovlivnit formování obřadů kolem ní. Kupec Giovanni di Paulo Rucellai (1403–1481) narazil na příběhy o dveřích v Lateránské bazilice, „*kterými procházela postava našeho Pána Ježíše Krista a byla otištěna v apsidě hlavního oltáře*“. V popisu Říma od Nicolause Muffela (1409/1410–1469, norimberského patricije, který byl v doprovodu císaře Fridricha III. (1415–1493) ve Věčném městě na císařské korunovaci v roce 1452) se nachází zpráva o „*gulden pfort*“ – zlaté bráně v bazilice sv. Petra: „*Přes kterou Kristus nesl svatý kříž, vyrobený z drahého (opukového) kamene, který Tytus a Vespasianus přivezli do Říma, a před časem byla otevřena, neboť jestli jí někdo prošel, který spáchal vraždu, je mu odpuštěn hřích a jeho vražda*.“ Proto nechal papež zazdít tuto bránu, neboť řekl: „*Nikdo by tedy neměl Boha skrze toto zkoušet a čekat na odpuštění, a proto musí zůstat navždy zazděné*.“

Všechny tyto legendy a někdy i protichůdné zprávy inspirovaly Johanna Burcharda (?1450–1506) k zahájení Svatého roku 1500 obzvláště slavnostním obřadem. A to otevřením „Svatých bran“ ve čtyřech větších papežských bazilikách v Římě. Papež Alexander VI. (Rodrigo Borgia, 1431–1503, papežem od 1492) byl nesmírně potěšen nápadem svého ceremoniáře a ochotně dal svůj souhlas. Zde nás možná překvapí, že papež ze známého šlechtického rodu Borgiaů navzdory svému světskému životnímu stylu bral svůj úřad nejvyššího velekněze velmi vážně a snažil se všemi prostředky o to, aby se Jubilejní rok 1500 stal významnou náboženskou událostí.

Jestliže „*posvátno je trvalé*“ (jak poznamenává významný medievalista Jacques Le Goff (1924–2014)), a zasvěcené místo si zachovává svou auru navzdory všem druhům společenských a kulturních změn, pak historie konstantinovské baziliky sv. Petra, která pokračovala po celou dobu středověku, potvrzuje zachování prastarého kodexu a tradice vzorů, které se i na prahu renesance ukázaly jako nepostradatelné, včetně „Svaté brány“:

P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhič, O.Cr., Ph.D.

# BENEFIČNÍ vánoční jarmark v Prachaticích

Dne 11. 12. 2024 proběhl v Hospici sv. Jana N. Neumanna benefiční vánoční jarmark. Opět s velkou účastí. Děkujeme, že nás stále podporujete a navštěvujete naše akce, že nakupujete výrobky a podporujete dobrou věc. Obrovský dík patří i pracovníkům Domova Matky Vojtěchy, kteří připravili většinu výrobků, děkujeme naší kuchyni, která nás vždy podrží a vydrží stát ve venkovním stánku celý den. Děkujeme údržbě, že nám připravují skvělé zázemí, děkujeme za prostor a podporu Kongregaci Milosrdných sester sv. Karla Boromejského a díky patří i všem dobrovolníkům. Těšíme se, že se v příštím roce opět setkáme na dalším jarmarku.

Robert Huneš



Foto: archiv Hospice sv. Jana N. Neumanna



Foto: archiv Hospice sv. Jana N. Neumanna

# Marta a Marie musí být spolu

**Celé křesťanské dějiny provází v různých podobách rozlišování života modlitby a práce, aktivního a rozjímavého života, zápasu a pokoje. Zatímco starověk dával přednost kontemplaci, současnost si cení spíše akce. Je třeba zvolit jednu z možností nebo mezi nimi můžeme najít soulad?**

## Biblický text

Klasickým biblickým místem, které tuto otázku tematizuje, je perikopa o Marii a Martě, kterou nacházíme v Lukášově evangeliu (L 10,38-42). Lukáš v textu popisuje situaci v domě Marty, která Ježíše přijala na cestě. Její sestra Marie si „sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo“, zatímco Marta „měla plno práce, aby ho obsloužila“. Ježíš na Martinu stížnost vůči sestře odpoví: „Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Jen jednoho je třeba. Marie volila dobře; vybrala si to, oč nepřijde.“ Postavy obou sester se v křesťanské tradici stanou předobrazy aktivního a kontemplativního života. Současní exegeté se ovšem shodují v tom, že Ježíšova výčitka vůči Martě nesměřuje k snížení významu lidského jednání, nýbrž obrací se proti špatnému postoji ke službě a proti její ustaranosti, která je protikladem života v důvěře v Boha. Proti sobě nestojí naslouchání Ježíšovu slovu a praktická služba, nýbrž naslouchání a dělání si starostí. Mnohá služba stojí proti jednomu nezbytnému, kvantita proti kvalitě. Problém Marty nespočívá v její práci, nýbrž ve způsobu, jakým ji koná. Její horečnatá aktivita ji trhá na kusy a činí osamělou a zahořklou. Sloužit Bohu a bližním máme s vnitřní svobodou a důvěrou, která je opakem ustaranosti.

## Marie a Marta v křesťanské tradici

V dějinách výkladu tohoto textu si povšimneme, jak se pochopení obou sester jako předobrazů dvou podob života posouvá směrem k pojetí Marie a Marty jako ztělesnění dvou rozměrů v životě každého člověka. První, kdo použil alegorický výklad biblických postav Marie a Marty pro vyjádření vztahu činného a rozjímavého života, byl zřejmě církevní otec Origenes. U něj, podobně jako např. i u Kasiana, stojí kontemplativní život jednoznačně nad aktivním. Byl to biskup z Hippo Augustin, který začal zdůrazňovat potřebu „smíšeného života“, v němž proti sobě akce a kontemplace nestojí jako alternativy, už vůbec ne jako volba mezi dobrým a zlým, nýbrž jako dva póly křesťanské existence. Na Augustina navazuje prakticky papež Řehoř Veliký, který zdůrazňuje vyváženost akce a kontemplace jako „dvou očí“.

S pozoruhodným výkladem přišel ve svých kázáních středověký mystik Mistr Eckhart. Souhlasí s tím, že Marie, sedící u Ježíšových nohou a naslouchající jeho slovu, je obrazem nazíravého typu života, a Marta, která slouží, typu aktivního. Podle Mistra ale Marie stojí teprve na začátku života s Bohem. Je mladší sestrou, která ještě potřebuje prodlévat v extázi a učí se chápat, že jednota s Bohem vede k jednání a činnému životu, který je znakem Marty. Mariina extatická jednota s Bohem je pomíjivá, založená na prožitku, zatímco Marta představuje zralou vírou, její jednota s Bohem se uskutečňuje v jednání. Podobně i Jan Tauler píše: „Náš Pán nevytýkal Martě její práci, neboť ta byla dobrá a svatá, ale napomínal ji pro její starostlivost.“ Vidíme tedy, jak je středověké chápání



Mgr. Karel Šimr, Ph.D.

textu blízko moderní exegezi: Ježíš nevyčítá Martě její aktivitu, službu, nýbrž starosti a jistou hořkost, s níž ji koná. Jedno potřebné, které volí Marie, není spočinutí v kontemplaci, ale Bůh sám, který se sklání k člověku a probouzí v něm stejný pohyb lásky.

## Kráččet společně

I my si dnes snad více než dříve uvědomujeme potřebu spojit duchovní život s naším každodenním zaměstnáním. Modlitba a činnost nejsou protiklady, třebaže není v lidských podmínkách vždy snadné oba rozměry života víry prakticky skloubit. Víra má být plodná, má se naplňovat v lásce. K tomu ale potřebuje chvíle odstepu od práce, pohroužení do modlitby a rozjímání. Společným jmenovatelem akce i kontemplace je nalézání takového postoje, v němž člověk přestává kroužit sám kolem sebe, nevnímá už své já jako střed světa. Úkolem kontemplace je služba plodnému, ale náročnému životu v rozptýlenosti úkolů člověka v tomto světě. Mistrně vyjádřila jednotu obojího španělská mystička Terezie z Avily: „Věř mi, Marta a Maria musí být spolu, aby mohly Pána ubytovat a mít ho stále u sebe, jinak ho neobslouží a nechají bez pokrmu.“ Obě sestry mají kráčet společně a navzájem se doplňovat. Námaha lásky nás vede k potřebě ztišení a soustředění na „jedno potřebné“. A z křesťanský chápané kontemplace zase vychází poslání předávat dále to, co jsme přijali.

Mgr. Karel Šimr, Ph.D.,  
katedra sociální a charitativní práce

# Diecézní centrum pro mládež a Ktiš pro mladé: AKCE V ROCE 2025



**DCM ČB**  
Diecézní Centrum Mládeže  
České Budějovice

Diecézní centrum pro mládež (DCM) je otevřeno všem mladým lidem a farním společenstvím. Jeho hlavními úkoly jsou: zprostředkování kontaktů mezi biskupem a mládeží diecéze; příprava a setkání animátorů, jejich formace a vzdělávání; podpora společenství mládeže v diecézi a jeho aktivit; spolupráce s vikariátními kaplany pro mládež; informování mladých o akcích v diecézi, v České republice a v zahraničí; spolupráce s ostatními DCM v ČR na společných aktivitách. Spolek Ktiš pro mladé z.s. je nestátní neziskovou organizací, která vychází z křesťanských principů a sdružuje aktivity mladých lidí česko-budějovické diecéze.

Na rok 2025 připravují obě organizace řadu aktivit, jejichž přehled najdete níže. Podrobnosti k jednotlivým událostem a aktuální změny najdete na webu [www.ktispromlade.cz](http://www.ktispromlade.cz)

## ÚNOR 2025

14. 2.–16. 2. 2025 RESTARTjunior  
28. 2.–2. 3. 2025 Postní duchovní obnova

## BŘEZEN 2025

14. 3.–16. 3. 2025 RESTART

## DUBEN 2025

4. 4.–6. 4. 2025 Animátorský kurz (4)  
25. 4.–27. 4. 2025 Přípravný víkend ENTERcamp

## KVĚTEN 2025

9. 5.–11. 5. 2025 Víkend identity  
16. 5.–18. 5. 2025 Dětský víkend  
31. 5.–25. 5. 2025 Příprava na Jubilejní pouť do Říma

## Personalialia



### A/ Životní jubilea:

Mgr. Ing. Jan NOVÁK, trvalý jáhen,  
oslavil 19. 12. 2024 své šedesáté páté narozeniny.

R. D. Josef CHARYPAR  
oslavil 19. 12. 2024 své sedmdesáté šesté narozeniny.

R. D. Mgr. Josef SLÁČÍK  
oslavil 9. 1. 2025 své šedesáté narozeniny.

Karel HOFBAUER, trvalý jáhen,  
oslavil 11. 1. 2025 své sedmdesáté deváté narozeniny.

*K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.*

## Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

- 2. 1. 15:30 České Budějovice, katedrála: žehnání tříkrálovým koledníkům
- 6. 1. 17:00 České Budějovice, katedrála: mše svatá (Zjevení Páně)
- 20. 1.–22. 1. Praha: Plenární zasedání ČBK
- 28. 1. 9:00 Prachatice: mše sv. (vikariátní setkání kněží)
- 31. 1. 9:30 České Budějovice, katedrála: mše sv. (setkání Bohu zasvěcených osob)

*Změna vyhrazena*

## ČERVEN 2025

6. 6.–8. 6. 2025 Animátorský kurz (5)  
9. 6.–17. 6. 2025 Jubileum XXX-let DCŽM Ktiš

## ČERVENEC 2025

7. 7.–12. 7. 2025 Příprava ENTERcamp  
13. 7.–19. 7. 2025 ENTERcamp  
21. 7.–26. 7. 2025 ENTERjunior

## SRPEN 2025

6. 8.–10. 8. 2025 ENTERplus

Další akce budeme průběžně doplňovat na webu [www.ktispromlade.cz](http://www.ktispromlade.cz)

– red –

# Slovo života

PROSINEC 2024



«Vždyť u Boha není nic nemožného.»  
(Lk 1, 37)



Anděl Gabriel přichází k Marii z Nazareta, aby jí oznámil Boží plány s ní: počne a porodí syna Ježíše.

Říká jí: «Duch svatý sestoupí na tebe (...)» [1] a dodává: «Vždyť u Boha není nic nemožného.» [2]



Můžeme (...) svědčit o naší víře v Kristovu lásku k nám, tedy že **Kristus je s námi, láska Boha Otce je s námi.** [3]



Tato věta objasňuje Boží blízkost k lidem.  
**Když jsme spolu s Bohem a svobodně k němu přilneme, nic není nemožného.**



**Jak můžeme uskutečňovat toto Slovo života?**  
Především tím, že s **velkou důvěrou uvěříme, že Bůh může jednat i přes naše omezení a slabosti,** stejně jako v těch nejtemnějších životních podmínkách



**Hovořili jsme o tom celé hodiny a nakonec jsme vždy došli ke stejnému závěru: «Samotným je to nemožné, ale společně to můžeme dokázat.»**



Sám Ježíš to zaručuje, když slibuje: **«Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, (v mě lásce), tam jsem já uprostřed nich».**  
A s ním je možné všechno”

[1] Idem, 35

[2] Idem, 37

[3] Opere di Chiara Lubich, Parola di Vita od Fabio Ciardi, str. 460

# Věřím v Tebe, Ježíši!

„Věříš tomu?“ (Jan 11,26)



Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?



Ježíš znal spoustu lidí. Mezi nimi byla Marta a Marie s bratrem Lazarem, kteří bydleli v Betánii. Jednoho dne, zatímco Ježíš byl v jiném městě, Lazar těžce onemocněl.



„Řekněme to Ježíši: přijde ho uzdravit!“, říkají jeho sestry. Ale když Ježíš přijde, je Lazar již mrtvý a pohřbený. Ježíš pláče pro svého přítele a Marta mu říká: „Kdybys tu byl, on by nezemřel!“



Ježíš přišel, aby nám přinesl pravý život, který nikdy neskončí. Zeptá se Marty: „Věříš tomu?“ „Ano, věřím“. Pak pokračuje: „Otevřete hrob. Vyjdi ven!!“. A Lazar vyjde. Ano, Ježíš je Syn Boha Života.



V Paraguay Pedro, Maria a Teresa pečou sušenky k prodeji na pomoc chudým Cecilia je poslouchá a chce jim pomoci, ale přitom si myslí: „Tady nikdo nebude mít peníze, aby si koupil jejich sušenky!“



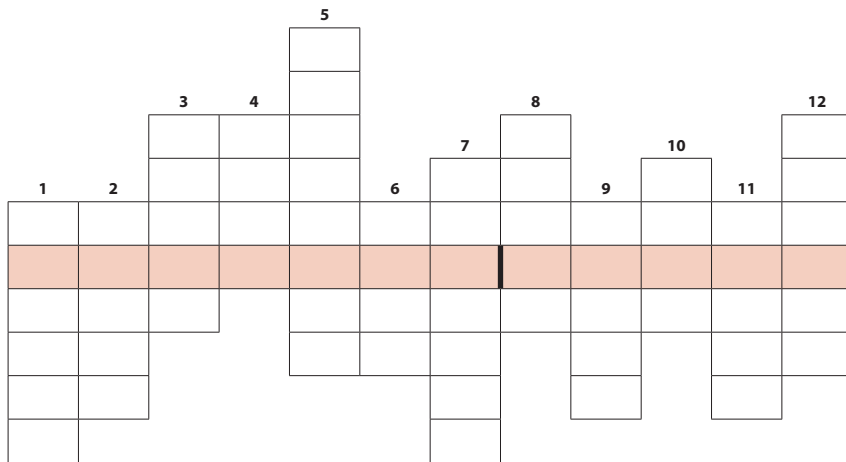
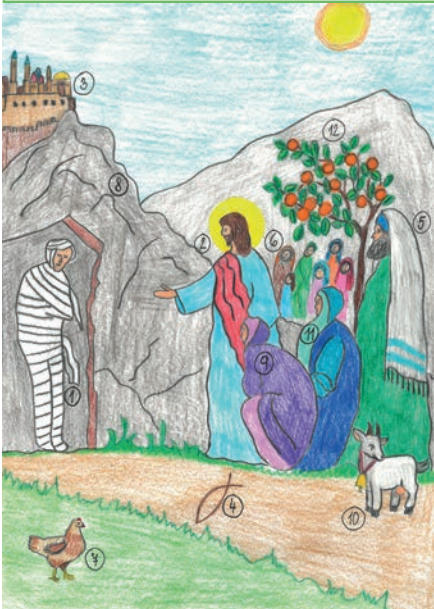
Sušenky jsou hotové. „Pojďme je prodávat!“, prohlásí Cecilia, která je pořád na pochybách, si myslí: „V tuhle hodinu nebude na ulici nikdo, ale Ježíš určitě vyslyší jejich velkou víru!“, a jde s nimi



Sotva vyjdou ze dveří, zastaví je sousedka, poslouchá, co děti říkají a... koupí si celý táč sušenek! Celí šťastní se vrátí, aby vzali i méně povedené sušenky a ... prodají je všechny! Ano, Ježíš dělá zázraky, pokud tomu věříme!

© PAFOM, Obrázky a text připravilo Centrum gen 4. Gen 4 jsou malé děti z Hnutí Fokolare založeného Chiarou Lubichovou.

„Věříš tomu?“ (Jan 11,26) Dnešní verš je z biblického příběhu z Janova evangelia o vzkříšení muže. Ježíš se setkává s jeho sestrami Marií a Martou, které jsou velmi smutné z jeho smrti. Obě si myslí, že kdyby Ježíš přišel dříve, jejich bratr by nezemřel. Ježíš na to odpovídá: „Já jsem vzkříšení a život. Věříš tomu?“ Marta odpověděla: „Ano, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Mesias, Boží Syn, který má přijít na svět.“ Víš, kde se tento příběh stal a jak se jmenoval bratr Marie a Marty? (viz tajenka)

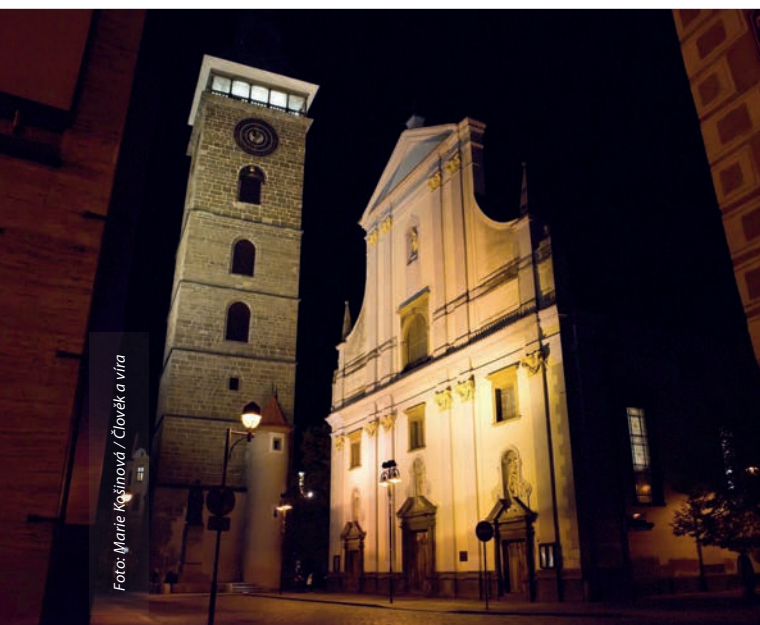


Výherci listopadové křížovky jsou: **Jonáš Prokeš**, Srubec; **Martin Němec**, Třeboň; **Viola Koudelková**, Třeboň. **BLAHOPŘEJEME!** Tajenku z lednové křížovky pošlete **do 31. 1. 2025** na adresu **katechetky@cb.cz**. Ze všech správných odpovědí vylosujeme tři výherce.

# Slavnost výročí posvěcení katedrály sv. Mikuláše v Č. Budějovicích

*„Jak krásné je Tvé obydlí, Hospodine zástupů!“*

Českokobudějovickou katedrálu svatého Mikuláše, impozantní architektonickou stavbu inspirovanou láskou, zušlechtěnou uměním a bohatou na své posvátné dějiny, naplnil Pán svou přítomností již před více než sedmi sty lety. Slavnostní mše svatá se konala 23. prosince 2024.



Sám Bůh probouzí v člověku touhu po místě, kde by se s Ním setkával, a my jsme slavnostní bohoslužbou u příležitosti výročí posvěcení katedrály poděkovali za tento obrovský dar. Vzdali jsme Pánu Bohu díky za to, že si zde můžeme prohlubovat a uchovávat víru, abychom ji byli schopni předávat těm, kteří Ho nepoznali, a abychom v této službě vytrvali. „Slavnost zasvěcení naší katedrály nás přivádí do srdce diecézního života a pomáhá nám stále objevovat dar být církví, být Pánem povolání k tomu, abychom Ho následovali a oslavovali Jeho přítomnost mezi námi,“ řekl v úvodu své homilie diecézní biskup Vlastimil Kročil, a dodal: „Shromáždili jsme se zde ve víře a Pán se s námi raduje.“

Umění a architektura podle Romana Guardiniho spolupracují s liturgií, my jsme však zváni k tomu, abychom překročili toto vnější znamení liturgického prostoru a pokusili se v něm s pokorou uvidět domov církve. Chtějme se přiblížit k Pánu, „k živému kameni, který lidé zavrhli, ale který se před Bohem stal vyvoleným a vzácným,“ a prožijme oživující radost z toho, že jsme živými kameny této duchovní stavby.

*„Výzvy a příležitosti naší doby nás vedou k vlastnímu obrácení a novému způsobu evangelizace a misii. Při tom se neobejdeme bez znovuobjevení eucharistického zázraku odehrávajícího se*

*v tomto prostoru, inspirativního zdroje stavby této katedrály, vyzařujícího centra jednoty naší místní církve. Kamenný oltář – dominanta tohoto chrámu – je před našimi zraky trvalou výzvou ke společenství vytvářenému Eucharistií a k poslání, které svěřil Vzkříšený svým učedníkům, když je ujišťoval slovy: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“ (Mt 28,20)*

*„Jak krásná jsou Tvá obydlí, Hospodine zástupů! Má duše touží po nádvořích Páně! Kéž tato chvála žalmisty, 'poutníka naděje' do Svatého města, otevře naše rty pokaždé, kdy vstoupíme do této katedrály, a oživi v nás vědomí toho, že jsme živým a pravým chrámem, v němž přebývá Duch Boží,“ modlil se v závěru své homilie biskup Vlastimil, a pokračoval: „Pán staví svůj chrám v lásce. Ničí naše zatvrzelé srdce a dává nám srdce schopné milovat a tak z nás tvoří duchovní, ne tělesné bytosti, živé kameny vytesané tvým Duchem! Když někdo odmítá církev, vzdaluje se, odděluje a chrám Ducha je v něm ničen. Když dovolíme Pánu, aby vstoupil do našeho srdce, shromáždí nás, usmíří se sebou i mezi námi a vzkřísí nás k novému životu. Amen.“*

Před závěrečným požehnáním poděkoval biskup Vlastimil všem otcům – a zvláště členům Katedrální kapituly u svatého Mikuláše – za jejich přítomnost a starost o liturgie v tom-



Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra



Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra

to chrámu a také všem, kteří se na tuto slavnost přišli modlit a vzdát Bohu díky. „Kéž radost, kterou jsme mohli načerpat do svého nitra, do svých srdcí, ve vás zůstává, abyste ji mohli předávat všem, s nimiž se budete setkávat. Ať vás tato radost provází i po celou dobu vánoční, zvláště o slavnosti Narození našeho

Pána, který přináší spásu do našeho života, abychom mohli mít naději i v těchto neklidných časech, jimiž procházíme, protože je-  
diná naděje a spása je v Kristu.“

Stanislava Vitoňová



**karmelitánské  
nakladatelství**

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice

www.kna.cz; www.ikarmel.cz

#### Jeruzalémská bible

*Jeruzalémská bible je špičkové dílo katolické biblistiky a jeden z nejuznávanějších moderních biblických překladů. Poskytuje klíčové poznatky k orientaci v biblickém textu, a přitom nezatěžuje dlouhým rozsahem.*



Jeruzalémská bible je špičkové dílo katolické biblistiky 2. pol. 20. století a jeden z nejuznávanějších moderních biblických překladů. Toto dílo vyšlo z práce francouzských biblistů a teologů, kteří kvůli studiu Pisma svatého založili v Jeruzalémě Biblickou školu, v níž se věnovali studiu a výzkumu na poli biblické filologie, historie a archeologie. Na základě zevrubné a velmi přesné exegetické práce vznikl z původních jazyků nejprve francouzský překlad (La Bible de Jérusalem, definitivní vyd. 1973), jenž se stal základem pro další edice v hlavních evropských jazycích. Hlavní zásadou jeho tvůrců je nevňášet do biblického překladu literární kvality, které nejsou vlastní originálu. Škola velmi plodně působí dodnes.

Česká verze Jeruzalémské bible je životním dílem manželů Dagmar (1938–2004) a Františka X. (1937–2023) Halasových. Vznikla metodou srovnávacího překladu z francouzštiny (originální znění JB) a původních biblických jazyků (pro přesné rozpoznání předlohy). V potaz byla brána i bohatá tradice českých biblických překladů 20. století, které se staly inspirací cennou zejména po terminologické stránce. Žádný ale nebyl měřítkem, či dokonce svazujícím břemenem v otázce jazykového stylu. I pro tvůrce české „Jeruzalémky“ bylo nejdůležitější, aby biblický text v češtině byl věrný originálu, a to i za cenu méně obvyklé či syrovější formulace.

Kompletní Jeruzalémská bible vychází česky ve spolupráci nakladatelství Krystal OP a Karmelitánského nakladatelství.

vázaná, 2230 stran, 1 590 Kč

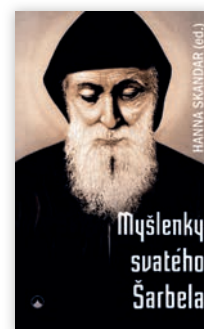
Hanna Skandar

#### Myšlenky svatého Šarbela (2. vydání)

*Životopis a to nejlepší z textů Šarbela Machlúfa ukazují jeho pokoru a nevýslovnou lásku k Bohu i lidem.*

Šarbel Machlúf (1828–1898) je jeden z nejznámějších světců Středního východu z nedávné doby. Žil jako poustevník v Libanonu, ale díky pověsti Božího muže jej vyhledávali křesťané i muslimové z celého Blízkého východu. Po jeho smrti začaly proudit tisíce poutníků k jeho hrobu, na jeho přímluvu se děje mnoho zázraků i uzdravení. Knižka obsahuje stručný životopis otce Šarbela a úryvky z jeho promluv. Z textů je patrná duchovní hloubka tohoto světce, jeho pokora a nevýslovná láska k Bohu a k lidem.

brožovaná, 80 stran, 149 Kč



Ludmila Pospíšilová

#### Klára z Assisi a Anežka Česká

*Poutavý životopis dvou světic, srozumitelný úvod do františkánské spirituality i skvělé nahlédnutí do jejich kořenů v Evropě i v naší zemi.*

Knižka Ludmily Pospíšilové je nejen poutavým životopisem dvou světic, ale i srozumitelným úvodem do františkánské spirituality a skvělým nahlédnutím do jejich kořenů. Hluboký vztah mezi svatou Klárou a svatou Anežkou totiž patří k mimořádným jevům v dějinách spirituality. Klára prožívala hluboké duchovní porozumění s Františkem z Assisi a v lásce ke Kristu se stala jeho duchovní dcerou. Anežka Přemyslovna se stala klariskou v době, kdy byl František už několik let mrtvý. Právě Klára jí ovšem předá to, co sama dostala od Františka, a tak se stává její duchovní matkou. Lze říci, že Anežka Česká ve svém duchovním i řeholním úsilí čerpala přímo od zdroje. Publikace je cenná svým komplexním přístupem i řadou jedinečných detailů a souvislostí (františkánská chudoba, pokora a minorita; vztah sv. Anežky ke sv. Ludmile; založení Anežského kláštera aj.).



brožovaná, 176 stran, 199 Kč

# „Na začátku bylo přání přečíst si Bibli v originále“

**Zaměření na židovskou filosofii a religionistiku otevřelo studentce Teologické fakulty Barboře Landové svět, a to i země zdánlivě nesouvisející. Nejvíc jí přirostl k srdci Izrael, kde současnou válku sleduje se smutkem a velkými obavami.**

Když se po gymnáziu rozhodla studovat filosofii, brala tento obor jako základ všech věd a zdroj, jak žasnout nad souvislostmi a zákonitostmi našeho bytí. Při studiu religionistiky objevovala různá náboženství a s přáním přečíst si Bibli v originále se začala učit hebrejštinu a řečtinu. Postupem času ji začalo víc a víc fascinovat židovství. „*Pohltilo mě svým důrazem na praktický život. Od narození po smrt, od rána do večera je život protkaný vírou. Má extrémní řád: 613 příkázání, ze kterých by se měl věřící radovat, tedy nebrat je pouze jako nutnost a povinnost,*“ vysvětluje pětadvacetiletá Bára Landová. O žádných svých židovských předcích neví a ani není praktikující věřící, ale vnímá židovské tradice s velkou úctou a zaujetím.

Poprvé Izrael navštívila v roce 2020 soukromě, ale po pěti dnech pobytu přišla omezení kvůli šíření covidu, takže zemi poznala méně, než plánovala. Cítila se tam bezpečně, k čemuž přispívaly přísné kontroly nejen na letišti, ale třeba i v samoobsluhách a na dalších veřejných místech. Velmi ráda využila šance, kterou jí pak poskytla fakulta, a spolu se dvěma vyučujícími a dalšími dvěma spolužáky strávila na jaře předložského roku v Izraeli měsíční studijní pobyt na univerzitě Bar-Ilan v Tel Avivu. Chodili na přednášky a semináře, a to jak v angličtině (například Introduction to Talmud and Related Rabbinic Literature, kde mluvili o porušení příkázání s odlišným přístupem různých rabínů), ale také v hebrejštině. Ty se týkaly především židovského mysticismu a zaměřovaly se na zásadní knihu Sefer Jecira nebo na koncept zla v kabele. „*V mých studiích se mísí zájem o filosofii a religionistiku, tudíž v tomto směru byl pro mě Izrael pokladem. Přála jsem si také zlepšit znalosti moderní hebrejštiny, i tyto přednášky proto byly pro mě obrovským přínosem. Daná univerzita je pro mě perfektní, jelikož se hodně věnuje židovské filosofii,*“ vysvětluje studentka, která tam konzultovala i téma své diplomové práce.

Kromě pobytu ve škole se snažila poznat co nejvíc z běžného života i tradic. Zažila ranní šabatovou modlitbu v Tel Avivu, v malé mešitě v Jeruzalémě si povídala o islámu a jiných náboženstvích se členy dané komunity. V Jeruzalémě navštívila Kabalat šabat (přivítání šabatu v pátek večer) u Zdi nářků, kdy se společně zpívá a také tancuje. Nahlédla, jak vypadá průběh bar micvy (obřad, kterým procházejí chlapci, když se stávají nábožensky dospělými muži) u Zdi nářků. Viděla i další města



Foto: Aleš Motěl

v Izraeli: Akko, kde si prohlédla muslimský hřbitov a mnoho mešit, nazaretskou baziliku Zvěstování s řadou různých vyobrazení Panny Marie či Tiberiadu, kde se nachází hrob známého židovského filosofa Maimonida. Podívala se též do Betléma, který se nachází na palestinském území.

## Dialog předpokládá ochotu naslouchat

Další studijní pobyt na této univerzitě v Izraeli si vyjednala předloni na podzim. Už měla sbaleno, jenomže pět dní před plánovaným odletem začala válka. Nikam proto neodjela, ale pořád doufala, že to brzy skončí – i v době svého minulého pobytu v Izraeli byla svědkem několika útoků, ale všimla si, že místní jsou na takové situace zjevně zvyklí, takže po pár minutách strávených v krytu se pak bez problémů vracejí ke své běžné činnosti. Zdálo se, že už jsou do jisté míry otupělí, neboť se naučili žít „*na horké půdě*“. Ačkoli studentka o daném území leccos ví a navíc studuje filosofii, která učí nadhledu, není schopná pochopit příčiny tak hluboké nenávisti. U zrodu spatřuje křivdu a nechotu k dialogu: zamyslet se nad tím, jak to druhý vnímá, a snažit se dostat do jeho pozice. Pro konflikt je typické, že jedna strana řekne svůj názor a uzavře se, takže se vůbec nedokáže zamyslet nad tím, jak situaci vnímá ten druhý. Na napětí v této oblasti byla předtím Bára už do jisté míry zvyklá. Když před plánovaným odjezdem do Izraele dělala



online pohovor do kurzu moderní hebrejštiny, slyšela houkat sirény. „Vyučující se musela jít rychle schovat do krytu. Předtím mi jen řekla: promiňte, počkejte chvíli... Pak se do kanceláře vrátila a mohly jsme pokračovat. To se však během mé zkoušky opakovalo šestkrát. Zatímco ona odbíhala do krytu, já jsem v Českých Budějovicích celou dobu v klidu seděla u počítače,“ popisuje situaci, která působí až filmově. Zkoušku udělala, ale pak stejně do Izraele odjet nemohla.

### Na sever za tichem a tmou

Doma ale zůstat nechtěla, protože už s pobytem v zahraničí počítala a měla vyřízené i stipendium. Nyní je v posledním ročníku magisterského programu a měla v plánu v Izraeli pracovat na své diplomce, k níž je v Česku minimum podkladů. Rozhodla se tedy vydat úplně jiným směrem, a to na sever. Nejdrív do Dánska, kde navázala kontakt s profesorkou Elisou Uusimäki z Aarhuské univerzity, s níž konzultovala svoji diplomovou práci. Strávila v Dánsku měsíc a vyučující, jež dříve působila ve Finsku, jí pak doporučila univerzitní knihovnu v Helsinkách s tím, že je tam ještě více dostupné literatury k dílu helénistického židovského filozofa, o němž studentka píše. V kontrastu s plánovaným pobytem v Izraeli prožila v severovýchodních zemích velký kontrast tradic i mentality, který vyplývá z povahy těchto kultur.

Ve Finsku strávila měsíc od začátku prosince do 8. ledna 2024. Byla tam úplně sama, navíc v čase adventu, vánočních svátků i oslav nového roku. To jí přineslo nové zážitky i návrat do vlastního nitra. Už ve tři hodiny odpoledne tam byla tma a charakteristické je i ticho a klid – vůbec nezaznamenala situace, kdy by si lidé spolu povídali například ve vlaku či na letišti. Nemlčí se jen v saunách, které jsou nezbytnou součástí běžného života. „To je jejich sociální prostředí, kde prý vyjednávají všechno včetně důležitých smluv. Všude jinde se mlčí, ale v sauně si lidé povídají, což je paradox,“ usmívá se.

Ráda se učí cizí jazyky, proto se zajímala i o finštinu, ale brzy ji vzdala. „Skončilo to jen u poslechu hudby. Ale líbily se mi různé zvláštnosti. Například ve Finsku proslulém saunovou kulturou mají pro páru, která vzniká v sauně, speciální slovo löyly. Rozlišují také několik druhů sněhu,“ shrnuje. Pravidelnou návštěvu sauny vidí jako jeden z pilířů životního stylu, který Finsko dostal na první místo „nejšťastnějších zemí“ na světě. Když se o důvodech dozvěděla víc, pochopila, že odpověď vězí v odlišném pojetí štěstí: ve Finsku ho lidé vnímají spíš tak, že se cítí být v bezpečí, finančně zajištěni, věří své vládě a váží si toho, co mají. Po všech zážitcích na cestách doporučuje všem studentům využít možností stáží a dalších výjezdů do zahraničí. Absolvovala i dvě letní školy latiny a hebrejštiny v Římě, které uplatňují speciální metodu učení těchto starobylých jazyků v rámci institutu POLIS. Znalost jazyka bere jako bránu k poznání dané země a kultury. „Absolutně nerozumím tomu, že spolužáci nikam nevyjíždějí. Většinou mají strach, že se v cizině nedomluví. Bojí se udělat chybu, jenomže právě chybami se člověk učí. Je třeba udělat první krok a pak se to rozjede, do cesty přichází řada nápomocných situací. Je to příležitost být strůjcem svého vlastního štěstí,“ říká Barbora Landová.

Alena Binterová

## NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,

On-line knihkupectví: [www.paulinky.cz](http://www.paulinky.cz), [objednavky@paulinky.cz](mailto:objednavky@paulinky.cz)

Jacques Philippe

### Kdybys znala Boží dar...

Křesťanství se nezakládá na lidském úsilí, ale na Boží milosti, která se dává zdarma. Zlatou nití této knihy je právě „umění přijímat“ – přijímat milost, přijímat celé bohatství Otcovy milosrdné lásky: „Kdybys znala Boží dar...“ (J 4,10), říká Ježíš u studny samařské ženě, která své štěstí hledá všude možné, jen ne v Bohu.

brož., 208 s., 269 Kč

Jacques Philippe

### Čas pro Boha: O vnitřní modlitbě

Úvod do vnitřní modlitby. Je radostné vidět, kolik lidí dnes žízni po Bohu. Mnozí křesťané touží po hlubokém modlitebním životě, chtějí „věnovat se modlitbě“. Narážejí však na překážky, které jim brání na tuto cestu vykročit, ale hlavně na ní vytrvat. Je to obrovská škoda, neboť právě vytrvalost v modlitbě je tou úzkou branou vedoucí do Božího království, na tom se shodují všichni svatí.

brož., 135 s., 159 Kč

Jacques Philippe

### Malá cesta Terezie z Lisieux

Kniha přibližuje jádro poselství mladé karmelitky, jež zemřela ve věku pouhých 24 let v roce 1897 a kterou papež Jan Pavel II. prohlásil o sto let později za učitelku církve.

brož., 176 s., 249 Kč

Jacques Philippe

### Hledej pokoj a zůstávej v něm

Kniha známého francouzského autora duchovní literatury o nalezení vnitřního pokoje ve svém životě.

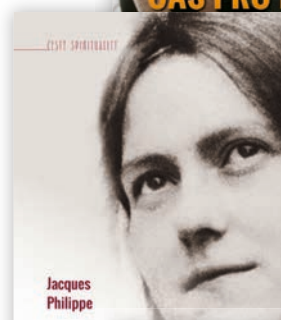
brož., 104 s., 145 Kč

Jacques Philippe

### 9 dní modliteb za vnitřní pokoj

Nověna s prosbou o milost, abychom do svého srdce přijali Boží pokoj a dokázali jej předávat svým bližním.

brož., 80 s., 95 Kč





## INFORMACE Z CHARIT



...pomáháme lidem v nouzi...

## Slovo úvodem

V podobenství o milosrdném samaritánovi se setkáváme s člověkem v nouzi ležícím u cesty. Prochází kolem něj kněz a levita. Oba si muže u cesty všimají, ale z různých důvodů se nezastavují a pokračují ve své cestě. S tímto obrazem se setkáváme i dnes. Občas i v našich společenstvích je běžné dělat, že raději nevidíme. Procházíme kolem bez soucitu podobně jako dva prominentní zástupci náboženské společnosti v podobenství.

Lidé v nouzi jsou i dnes kolem nás, v našem okolí. Podobenství nám ukazuje, že my sami se můžeme rozhodnout, komu

chceme být nablízku, komu se MY staneme bližním. Dotváříme obraz podobenství našimi skutky lásky. Můžeme tak společně vytvářet podobenství o lhostejnosti církve nebo podobenství o milosrdenství křesťanů.

V tomto novém roce vám přejeme odvahu samaritána, abyste ve vašich Charitách nebo ve vašich farnostech nadále usilovali o to, aby se naše církve stávala místem vzájemné pomoci všem, kteří ji skutečně potřebují.

Monika Vachová

## Sloučení některých Charit naší diecéze

K 1. lednu 2025 došlo ke sloučení Charity Kamenice nad Lipou s Charitou Pelhřimov a také Charity Týn nad Vltavou s Charitou České Budějovice. Je to dlouhodobě plánovaný krok, jehož cílem je zpřehlednit činnost Charity na území českobudějovické diecéze. Služby v těchto místech ale nezaniknou, pouze se administrativně převedou pod větší Charitu. „Veškeré naše aktivi-

ty zůstanou zachované. Od roku 2025 je však budou pracovníci zaniklých Charit vykonávat jako zaměstnanci Charity Pelhřimov, respektive Charity České Budějovice,“ upřesňuje Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice.

Veronika Rybáčková



Kolektiv Charity Týn nad Vltavou.



Kolektiv Charity Kamenice nad Lipou.



## Projekt „Dobrovolník je v každém z nás“

V Diecézní charitě se mladí lidé se zájmem o dobrovolnictví mohou scházet v klubu Young Caritas. A právě zde se na začátku loňského roku zrodil nápad uspořádat osvětovou kampaň rozšiřující povědomí o dobrovolnictví. Na projektu s názvem **„Dobrovolník je v každém z nás“** pracovala skupinka mladých studentů. Jeho vrcholem bylo uspořádání celodenní akce propagující dobrovolnictví. Ta se uskutečnila 25. října a v dopoledních hodinách ji navštívili studenti střední zdravotnické školy. Odpoledne pak byl program určený pro širokou veřejnost. Na akci navazoval listopadový výlet do Prahy pro mladé lidi, kteří se chtěli blíže poznat s aktivními dobrovolníky. Mimo to skupinka vytvářela příspěvky na sociální síte a různé tištěné propagační materiály.

Přínosy společné roční práce shrnuje jedna ze členů týmu Veronika Buštová: „Na začátku jsme byli jen parta mladých dobrovolníků, kteří měli vizi – ukázat, že pomáhat může každý. Chtěli jsme dokázat, že nejde jen o velká gesta, ale o drobné, smysluplné činy, které mohou mít ohromný dopad. Během společné práce na projektu jsme získali mnoho cenných zkušeností a určitě si mnohem více než dříve uvědomujeme, jak nás dobrovolnictví spojuje a kolik radosti dokáže přinést nejen těm, kterým pomáháme, ale i nám samotným. Věříme, že někteří z lidí, kteří navštívili naši říjnovou akci, si najdou svoji cestu k dobrovolnictví a těšíme se na další příležitosti, kde budeme moci ukázat, že dobrovolník je skutečně v každém z nás.“

Bližší informace k možnostem dobrovolnictví v Charitě můžete najít na webových stránkách **dobrovolnicb.cz**

Lucie Kohoutová

Lucie Kohoutová

## Farnost je vyslána ke službě bližním

Křtem se člověk stává součástí církve a přijímá účast na jejím povolání svědčit o Bohu, slavit svátosti a sloužit bližním. To jsou tři úkoly každé farnosti, které nelze od sebe oddělit, žádný z nich vynechat nebo delegovat na jiné. Víra je přece v tom, že jsme poznali Boží lásku, nechali se jí naplnit a chceme ji sdělovat druhým svědectvím a skutky. A jestliže víra není oddělitelná od skutků, bez kterých by byla mrtvá, pak ani živou farnost nelze oddělit od služby bližním, především těm v nouzi.

Proto slovy našeho pana biskupa V. Kročila *„usilujme v našich farnostech o rozvoj bohatství charismat, která jsme přijali při svátosti křtu a biřmování také ke službě bližním. Můžeme tak společně rozvíjet poslání farní diakonie, abychom mohli prožívat v našich farních společenstvích křesťanský život ve větší radosti.“*

V naší diecézi máme ustanovených deset Farních charit a v mnohých farnostech jsou křesťané, kteří usilují o to, aby byla jejich farnost místem vzájemné pomoci a zároveň ochotně sloužila lidem, kteří pomoc potřebují.

### Co může udělat každý z nás ve své farnosti?

- probouzet ochotu farnosti ke službě bližním formou modlitby a vlastního příkladu.
- snažit se vidět ve svém okolí lidi, kteří se ocitli ve skutečné nouzi a hledat účinnou pomoc v jejich potřebách.
- učit se rozlišovat a tam, kde základní pomoc nestačí, zprostředkovat profesionální pomoc.

Monika Vachová

# V celé diecézi se konala vikariátní setkání mládeže

**Vikariátní setkání mladých lidí v Českobudějovické diecézi byla významnou a inspirativní akcí, která se konala na přelomu listopadu a prosince 2024 ve třech městech.**



Foto: Anežka Kupková / Člověk a víra



Foto: Anežka Kupková / Člověk a víra



Foto: Míra Dolanská / Člověk a víra

Konkrétně v Českých Budějovicích (23. listopadu pro vikariáty Č. Budějovice, Č. Krumlov a Prachatice), v Sušici (30. listopadu 2024 pro vikariáty Sušice-Nepomuk, Strakonice a Písek) a v Pelhřimově (14. prosince 2024 pro vikariáty Pelhřimov, J. Hradec a Tábor).

Setkání měla za cíl povzbudit mladé lidi k aktivní účasti v církevním životě a poskytnout jim prostor pro duchovní a osobní růst.

Během každého setkání se účastníci společně setkávali na katechezích zaměřených na Jubileum 2025 a Jubileum mládeže, která se blíží. Tyto tematické bloky umožnily mladým lidem prozkoumat, co obě nadcházející události znamenají pro jejich víru a komunitu, a zároveň jak mohou mladí přispět k jejich úspěšnému průběhu. Katecheze byly vedené Danielem,

Veronikou a Rafaelem z Diecézního centra mládeže (DCM). Další důležitou součástí programu všech setkání byly diskuse o budoucnosti DCM. Mladí lidé měli možnost sdílet své názory a očekávání, což podpořilo jejich aktivní zapojení a pomohlo při vytváření plánu pro další činnost DCM. To, že byli mladí zapojeni do rozhodovacího procesu, je motivovalo a učinilo je spoluvůdci budoucnosti.

Součástí každého setkání byl společný oběd, který poskytl příležitost k neformálnímu setkání a sdílení zážitků. Po obědě se účastníci zapojili do různých her, které podpořily týmového ducha a navázání nových přátelství.

Vrcholnou událostí setkání byla vždy mše svatá, kterou předsedal biskup českobudějovický Vlastimil Kročil nebo pomocný



Foto: Aněžka Kupková / Člověk a víra



Foto: Míka Dolanská / Člověk a víra

biskup Pavel Posád. Tyto mše byly duchovním okamžikem, kdy se mladí lidé mohli zamyslet nad svým životem, vírou a cestou, kterou chtějí kráčet. Společná modlitba a sdílení Eucharistie přispěly k prohloubení jejich duchovního prožitku a sounáležitosti s církevním společenstvím.

Vikariátní setkání mladých lidí se tak ukázala jako důležitá

platforma pro duchovní obohacení, výměnu zkušeností a posilování vzájemných vztahů mezi mladými z celé diecéze. Setkání zároveň dokládají, jak významnou roli hraje komunita v životě víry a jak mladí lidé mohou inspirovat jeden druhého k aktivitě a oddanosti.

P. Rafael Kaca, Veronika Vaňková, Daniel Turek

## VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...

### **TOUŽÍME BÝT MILOVÁNI A MILOVAT. NĚKDY SE NÁM TO DAŘÍ, NĚKDY NÁM VZTAHY DAJÍ POŘÁDNĚ ZABRAT. JAK NA TRVALÉ A HARMONICKÉ VZTAHY?**

Diecézní centrum pro rodinu nabízí několik podnětů na podporu dlouhotrvajících a harmonických vztahů. V dalších dílech bychom se rádi podívali na mezigenerační vztahy.

Odevzdání se do Boží lásky vyžaduje odvahu a v tom nám může být příkladem další starozákonní postava: Abrahám.

Nejprve potřebný exkurz do života Abrama, ze kterého se stal Abrahám: Kniha Genesis (12, 1-9) popisuje 75letého Abrama, který opouští svůj domov, své dosavadní náboženství, veškeré své jistoty a s „*pouhým*“ zaslíbením od Hospodina se vydává do neznáma. Nevíme, jestli jeho otec Terach byl v té době ještě naživu, ale jisté je, že Abram je pro Hospodinovo slovo ochoten přetřhnout všechny svazky a odejít do neznámé země s neplodnou ženou. V Orientu byl otec nositelem tradic rodových i náboženských. Abram se má vlastně rozejít se vším, co bylo dosud náplní a smyslem jeho života. Od Hospodina slyší zaslíbení: „*Učiním tě velikým národem.*“ V Abramovi se dostane Boží nezasloužené milosti a dobroty všemu člověčenstvu. Abram neváhá a vydává se na cestu.

Už není Abram (toto slovo znamená „*povýšený otec*“ a je to slavný titul vyhrazený božstvům považovaným za otce), ale stává se Abrahámem. To znamená „*otec množství národů*“. Cesta do zaslíbené země není snadná, je to cesta pouští se strádáním, které Abrahám v rodném Uru jistě nezakoušel. Jeho cesta k tomu, aby mu bylo požehnáno potomkem, také není vůbec jednoduchá. Je to cesta trpělivosti a pokory. Abrahám podle zvyklosti starověkého Předního Východu zplodí syna s Hagar, otrokyní své manželky Sáry. Kvůli žárlivosti Sáry byla Hagar i se svým synem Izmaelem vypuzena. Pak se teprve

narodí Sáře Izák a Abrahám je opět vystaven velké zkoušce, když Hospodin žádá, aby ho obětoval na hoře Moria. Abrahám v této zkoušce obstál a mezi ním a Hospodinem byla uzavřena „*smlouva*“, kterou zpečetuje rituální úkon obřízky.

V dnešní době se věk stále prodlužuje, i když nechybí zdravotní komplikace, které často vysoký věk provázejí. Málokdo by se vydal v 75 letech do neznámé země, do odlišné kultury a také do rodičovství. Abrahám nás učí velké důvěře, odvaze a statečnosti. Především je to jeho úplná důvěra v Hospodinovo slovo, které se nemusí vyplnit hned, někdy to trvá dlouhá léta. Ježíš Kristus říká nám všem: „*Nikdo z vás, kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.*“ (Lk 14.33) Máme se tedy umět vzdát všeho. A to vyžaduje velkou pokoru. Podobnou pokoru, jakou měla kananejská žena, která na Ježíše křičela a zdálo se, že ji Ježíš neslyší, protože nepatřila k vyvolenému lidu. Ona i přes zdánlivé odmítnutí poklekne před Ježíšem a prosí ho s velkou pokorou o uzdravení své dcery. Díky své pokoře, odvaze a vytrvalosti získala velkou milost.

Staří lidé, aby byli pro mladou generaci věrohodní, musí být pokorní a pravdiví. Je důležité nelpět na ničem, protože všechno, čeho v životě dosáhneme, je dar od Boha, který skrze naši aktivitu může vylévat své požehnání, své milosti. A mladí se učí „*mezi řádky*“. Učí se z gest, z pohledů, z projevů vzájemné lásky a přijetí. Není potřeba mnoho slov, je potřeba život, který svědčí o láskyplném vztahu k Bohu. Mladá generace potřebuje tolik informací, ale potřebuje svědky. Jak svědčíme my?

Mgr. Martina Fürstová Diecézní centrum pro rodinu

# Mše svatá za zemřelé policisty

„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele...“ Jan 15.13



Foto: Marie Košinová / Člověk a víra

Mše sv. za policisty, zaměstnance a jejich rodiny se vzpomínkou na nrap. Václava Haaseho a por. Jaroslava Humeše se uskutečnila v pátek 20. prosince 2024 v kostele sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou. Bylo to přesně v den osmého výročí tragické smrti nrap. Václav Haase (+ 20. 12. 2016). Václav Haas zemřel na následky pobodání při služebním zákroku v obci Velice, kde zakročoval proti nebezpečnému pachateli společně s kolegou por. Jaroslavem Humešem. Jaroslav Humeš pobodání při tomto zákroku přežil. Bohužel to bylo s vážnými zdravotními následky: poručík Humeš zemřel na následky svého zranění 22. dubna 2022. Po něm zde zůstal syn Filípek a dceruška Alenka.

Mši v kostele sv. Jana Nepomuckého sloužil jako hlavní celebrant Jeho excelence Mons. ThDr. **Vlastimil Kročil**, sídelní biskup českobudějovický. Koncelebrovali P. Mgr. **Thomas van Zavrel** a P. ThLic. **Mariusz Piwowarczyk**. Na slavení liturgie se dále podíleli jáhni plk. ThDr. Mgr. **Jiří Ignác Laňka**, PhD., policejní kaplan a šéf instruktor URNA, **Michal Opatrný** a **bohoslovci kněžského semináře Redemptoris Mater** v Českých Budějovicích. Ministrovali por. Mgr. **Thomas Grzegorz Zywczyk**, prap. **Ondřej Štěpáník** a **Tomáš** a **Tereza Opatrných**.

Vzpomínkového obřadu se zúčastnily rodiny padlých policistů, náměstek policejního prezidenta pro SKPV generálmajor Mgr. Tomáš Kubík, ředitel krajského ředitelství policie jihočeského kraje brigádní generál Mgr. Luděk Procházka, senátor



Foto: Marie Košinová / Člověk a víra

parlamentu ČR a starosta města Hluboká nad Vltavou pan Ing. Tomáš Jirsa, MBA a další čestní hosté: ředitelé Územních odborů krajského ředitelství jihočeského kraje, policisté nejen z jihočeského kraje, členové Křesťanské policejní asociace Policie ČR a vedení městské policie Hluboká nad Vltavou. Obřadu se zúčastnili také příslušníci hasičského záchranného sboru ČR, zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje a zástupci městských a obecních policií.

Uspořádání mše svaté iniciovalo společně s prap. Ondřejem Štěpáníkem Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje pod záštitou brigádního generála Mgr. Luděka Procházky, kterému patří velké poděkování. Během mše sv. vystoupilo kvarteto Třeboňských pištců „**Rozeta**“.

Marie Košinová

# Ženy v Pelhřimově chválily Boha, sdílely se, ale i otevřely charitativní bazar

**V sobotu 7. prosince 2024 se v aule pelhřimovského gymnázia uskutečnilo další setkání cyklu „Ženy ženám“, tentokrát s tématem „Naplněná“. Atmosféra od první chvíle vyzařovala radostí, dobrou náladou a krásnou vánoční výzdobou, která vytvářela sváteční prostředí.**



Program zahájilo úvodní slovo od Leony Smrčkové, která nás uvedla do tématu setkání – co si vpouštíme do našeho života a čím naplňujeme svá srdce, a podělila se s námi i o svědectví ze svého života. Na úvod navázala mše svatá, kterou pro nás sloužili naši kněží P. Josef Sláčík a P. František Žák. Po mši nás čekalo bohaté občerstvení, které připravily samy účastnice. Mohly jsme ochutnat rozmanité dobroty, přitom si popovídat a navzájem se povzbudit.

Součástí setkání byl také prodej domácích výrobků a second-hand oblečení. Byla to skvělá příležitost nakoupit originální dárky nebo si udělat radost nějakým novým kouskem oblečení do šatníku, a podpořit tak nemocnou holčičku z našeho vikariátu.

Dalším bodem programu byl gauč talk, během kterého s námi dvě ženy sdílely své osobní příběhy ze života s Bohem. Následovalo svědectví paní Ruth, která se s námi podělila o své hledání a nalezení cesty k Bohu. Celé odpoledne bylo zakončené společnými chválami, během kterých měla každá žena možnost reálně pojmenovat a předložit Bohu to, co není od Něho, čeho se chce zříci, a odevzdat to do Jeho rukou. Nevyhnutelným, následným krokem pak bylo osobní rozhodnutí pro Pána a plnění svého života Jeho záležitostmi. Celý večer bylo možné využít přímluvnou modlitbu, rozhovor s knězem a svátost smíření.



Společně strávený čas nám všem velmi rychle utekl a celé setkání pro nás bylo krásným povzbuzením. Při odchodu si každá z nás odnášela malý dárek – hrneček s nápisem „*Naplň mne, Pane*“ – jako připomínku toho, čím máme plnit svůj život.

Chtěly bychom poděkovat každému, kdo se na přípravě a průběhu této akce jakkoli podílel, vážíme si každé pomoci!

Tereza Medová

# Salesiánské středisko mládeže v Českých Budějovicích



Salesiánské středisko mládeže  
- dům dětí a mládeže České Budějovice

**Salesiáni působí v Českých Budějovicích od roku 1980. Po změně politického režimu jim byla svěřena farnost Čtyři Dvory. Oficiální a veřejné začátky se datují roku 1990, kdy stále narůstal zájem o volnočasové programy pro děti a mládež. Salesiánské středisko bylo oficiálně založeno v roce 1995.**

## Kroužky, letní tábory a lyžařské kurzy

Nabízíme širokou škálu volnočasových aktivit pro děti a mládež ve věku od 3 do 26 let. Většina zájmových kroužků probíhá u kostela sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Děti sem docházejí například na kroužek lezení, keramiku, nejrůznější sportovní kroužky, pompony, lego kroužek a řadu dalších. Mimo pravidelné kroužky středisko pořádá letní příměstské a pobytové tábory „Chaloupky“ a v zimě vyráží na Kvildu na lyžařské kurzy. Pro tento rok jsou ještě volná místa na lyžák během jarních prázdnin (4. 2.–8. 2. 2025) – více informací najdete na našich stránkách nebo sociálních sítích. Od února je také možnost se hlásit na některé zájmové kroužky na druhé pololetí školního roku – více informací budeme zveřejňovat na webu, Facebooku a Instagramu.

## Pedagogické a sociální programy

Celá práce střediska je inspirována přístupem Dona Bosca, který založil tradici a systém práce s dětmi. Zejména pak **programy tzv. otevřených klubů**, které jsou určeny dětem z méně sociálně podnětných rodin. Pro tyto děti funguje celá řada aktivit v Komunitním centru na Máji a dvakrát týdně na sídlišti Vltava. Tyto programy jsou pro děti i mladé zdarma a fungují z velké části díky dárcům a dobrovolníkům. Mezi tyto aktivity patří například „Klubík Mája“ – příprava na školku. Děti se zde učí základním návykům, bez nichž by nebylo možné jejich zařazení do školního kolektivu. Dalším velmi oblíbeným pedagogickým programem jsou **aktivity tzv. Oratoře**. Jedná se o odpolední programy, v jejichž rámci nabízíme dětem nejrůznější činnosti, sportovní aktivity, tvoření, společné povídání nebo i individuální doučování. Vedle pedagogických programů nabízí středisko také služby sociální. Děti a mladí mohou přicházet na **konzultační hodiny**, na program našeho **Wolf klubu**, na sídlišti Vltava funguje **projekt „Soutok“**, kde se mohou zájemci potkávat pravidelně s našimi pracovníky. Mimo tyto programy realizujeme také terénní službu, kde se věnujeme potřebným dětem a mladým.

Velmi důležitý je pro nás individuální přístup ke každému, kdo k nám přichází. Tomu přizpůsobujeme náplň našich programů, počty zájemců i lektorů.



Velmi oblíbené jsou lyžařské kurzy na Kvildě.

## Dobrovolníci a podpora našich programů

Pokud byste měli zájem se na našich programech podílet jako dobrovolníci, ozvěte se nám. Pokud se vám líbí to, co děláme, budeme vděční za jakoukoli finanční podporu. I malý příspěvek může pomoci. Co konkrétně dopřejete dětem, když nás finančně podpoříte? Třeba hodinu doučování, sportovní aktivitu, společný program s vrstevníky, a to vše dětem z rodin, které by si to jinak nemohly dovolit. Svůj dar můžete poslat pomocí QR kódu pro platbu na této stránce nebo zasláním jakéhokoli příspěvku na účet: **7336774001/5500**. Děkujeme!

**Pokud byste věděli o někom, koho by zaujaly naše volnočasové aktivity nebo by potřeboval jakoukoli pomoc v rámci výše zmiňovaných programů, řekněte mu o nás!**

Veronika Formánková

## Podrobné informace

o aktivitách Salesiánského střediska  
mládeže najdete na webu

[www.sasmcb.cz](http://www.sasmcb.cz)

Salesiánské středisko mládeže v Českých Budějovicích můžete podpořit finančním darem prostřednictvím tohoto QR kódu.

